

Ordføreren (Berg): Jeg kunde indskrænke mig til at henvise til Betænkningen, men jeg skal dog gjentage, hvad der er sagt med Hensyn til disse to Ændringsforslag. Udvalget gaar ind paa Ministerens Forslag angaaende et Tillæg til Børdpenge for Missionschefen i Wien, naar dette, som ansørt i Forslag under Nr. 21, indskrænkes til et midlertidigt Tillæg og gives under den Forudsætning, at det kun er den nuværende Missionschef i Wien, som skal have det, saa at Spørgsmaalet, hvis man ønsker en Bevilling i lignende Retning, naturligvis maa optages igjen, naar der kommer en anden Missionschef i Wien. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, da har Udvalget ikke kunnet gaa saa vidt, som Ministeren har forlangt. Man har imidlertid erkjendt, at Forholdene i Italiens Hovedstad have forbyret Dopholbet der, og at man derfor burde indkomme Ministeren, saaledes som nævnt i Forslaget under Nr. 22, nemlig ved at foreslaa Halvdel. Denne Bevilling vil Udvalget imidlertid kun have betragtet som given — og den er jo ganske vist ogsaa kun given for et enkelt Aar — for næste Finantsaar, idet man — som en Antydning i Betænkningen ogsaa viser — forventer, at den høitærede Minister vil tage under Overveielse, hvorvidt den Udgift, man anvender til et Gesandtskab i Italiens Hovedstad, er heldigst anvendt for vort Lands Forhold netop paa det Sted, og jeg skal til denne Bemærkning sœie en Bemærkning til de Forhandlinger, som tidligere ere førte med Hensyn til Valget af et saadant Gesandtskab, om det enten skulde være i Italien eller et nordligere Sted i Europa, f. Ex. i Haag eller Bryssel.

Steenstrup: Jeg skal i Anledning af det foreliggende Afsnit paa Finantsloven kun tillade mig at stille en Opfordring til den høitærede Udenrigsminister i Skibshedernes Interesse. Det vil være Thinget bejænt, at man i mange Aar har klaget over Skibsafgiften, og at vi have været nær ved at faae denne Afgift afflasket. Det er dog ikke den, jeg vil berøpe; men de danske Skibshedere paastaar, at de ere betyngede med Konsulatsgebyrer i fremmede Lande, som ikke staa i Forhold til, hvad andre Landes Konsulatsgebyrer udgjøre. Jeg har liggende her paa min Mads en hel Del Efterretninger om, hvorledes Konsulatsgebyrerne beregnes af Konsuler, der ikke ere danske Konsuler. Jeg tør ikke paastaar, at de ere fuldstændig rigtige, men de vise i alt Fald, at der vistnok er Begrundelse i, at de danske Skibshedere ogsaa i den Retning ere uheldigt stillede. Jeg skal nu saa meget mere opfordre den høitærede Minister til at tage denne Sag under Overveielse, som det ester den nuværende Regjerings Stilling med Hensyn til uheldige Statters Afflaskelse desværre er klart nok, at den høitærede Finantsminister for Diebliffet finder, at alle Statter, selv Skibsafgiften, som vist Ingen kan

sigte er heldig, ere nødvendige og overordentlig gode, selv om de 90 Procent af Befolkningen finde dem forkastelige. Uagtet dette Thing mange Gange har vedtaget Skibsafgiftens fuldstændige Afflaskelse, og uagtet det fuldstændig har manglet paa Bevis for Hensigtsmæssigheden af denne Afgift, vil Regjeringen dog ikke gaa ind paa dens Afflaskelse. Den er gammel, og dermed er det ogsaa givet, at den er god. Jeg vil nu haabe, at den høitærede Udenrigsminister ikke finder det aldeles afgjort, at Konsulatsgebyrerne ogsaa ere gode, fordi de ere gamle; men jeg skal ikke paa nogen Maade opfordre den ærede Minister til nu at afgive noget Svær. Jeg skal, som sagt, blot tillade mig at henlede hans Opmærksomhed paa dette Punkt, for at faae det undersøgt, for at der, hvis det maatte findes rigtigt, at disse Gebyrer ere forholdsvis høiere end andre, muligvis ad denne Vej kunde tilføres Skibsfarten en lille Lempelse.

Udenrigsministeren (Rosensørn-Dehn): Jeg har kun ganske faa Ord at sige. Jeg skal blot udtale, at jeg paa ingen Maade kan være enig med den ærede Ordfører, naar han underskæfter det Lovul, hvorvidt det er nødvendigt, at vi have en Repræsentant i Italien. Man maa nemlig lægge Mærke til, at Italien nu er en Magt, som har en overordentlig Indflydelse i politisk Henseende, og som navnlig i den senere Tid er vor et i en ganske overordentlig Grad. Det forekommer mig, man kan sige, at vor Interesse ved at være repræsenterede i et saadant Land maa være i samme Forhold, som dette Lands Indflydelse vœger, og er dette rigtigt, forekommer det mig ogsaa nødvendigt, at vi ikke alene bibeholde vor Repræsentation i Italien, men at vi ogsaa aflegge vor Gesandt der saaledes, at han kan repræsentere Danmark paa en passende Maade. Det er disse Hensyn, der have bevirket, at jeg har tilladt mig at foreslaa denne Forhøielse af 8,000 Kr. Naar Alt kommer til Alt, og naar Hensyn tages til, hvorledes andre Stater lomme deres Repræsentanter paa samme Sted, tror jeg, man paa ingen Maade vil kunne sige, at denne min Begjæring er rundelig beregnet; den er snarere knap beregnet. Smidlertid skal jeg lige over for den enstemmige Udtalelse af det ærede Udvalg ikke gjøre noget som helst Forsøg paa at faae hele den Forøgelse, jeg oprindelig havde tilsigtet. Det vil med andre Ord sige, at jeg adviiserer ved at faae de 4,000 Kr., som Udvalget har foreslaaet, men jeg kan dog ikke tilbageholde den Udtalelse, at jeg gjør det med det Haab, at man et andet Aar vil finde, at den Forbring, jeg har tilladt mig at stille, er rimelig og billig. — Med Hensyn til den Hensætning, det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) gjorde til mig, skal jeg bemærke, at jeg naturligvis skal tage denne Sag under Overveielse.